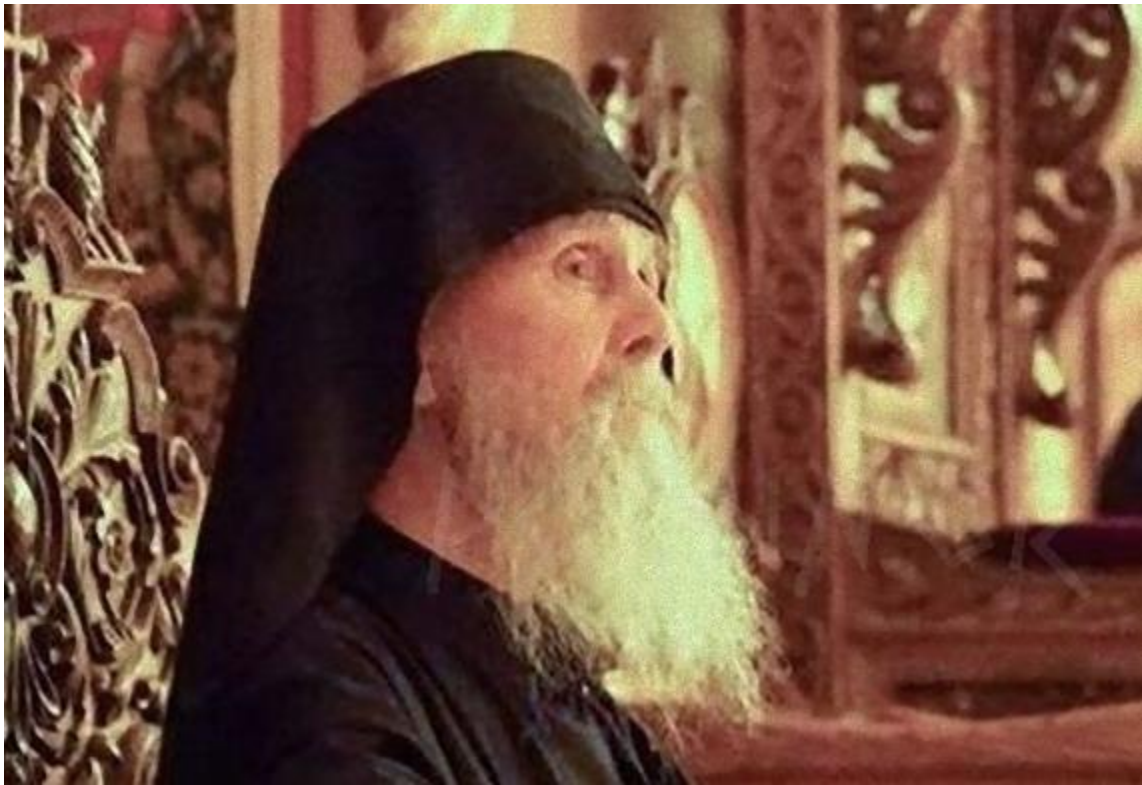

Η δύναμη της αληθινής μετάνοιας.

Γέροντας Εφραίμ Φιλοθεΐτης.

Μετάνοια.

Η μετάνοια έχει μεγάλη δύναμη. Παίρνει το κάρβουνο και το κάνει διαμάντι. Παίρνει τον λύκο και τον κάνει αρνί. Παίρνει τον άγριο και τον κάνει άγιο. Παίρνει τον αιματοβαμμένο ληστή και τον κάνει πρώτο κάτοικο του Παραδείσου.

Ακριβώς επειδή έχει τέτοια δύναμη η μετάνοια, γι' αυτό ο Διάβολος αγωνίζεται ν' αποτρέψει τον άνθρωπο από την μετάνοια. Έτσι εξηγούνται οι αντιρρήσεις πολλών ανθρώπων ως προς την μετάνοια και την εξομολόγηση.

Λέει κάποιος: «Αφού θα ξαναπέσω, γιατί να πάω να εξομολογηθώ; Ξέρω ότι θα ξανακάνω τα ίδια...»

Αδελφέ μου· η αμαρτία είναι σαν την αρρώστια. Δεν αρρωσταίνεις μια φορά. Πολλές φορές αρρωσταίνεις από την ίδια αρρώστια. Και κάθε φορά που αρρωσταίνεις πηγαίνεις στο γιατρό και παίρνεις φάρμακα που σου δίνει. Το ίδιο κάνε και για την ψυχή σου. Κάθε φορά που πληγώνεσαι, έστω και αν

πληγώνεσαι στο ίδιο μέρος, μετανόησε και εξομολογήσου. Κάποτε το φάρμακο της χάριτος θα γιατρέψει ολότελα την συγκεκριμένη πληγή.

Το αμαρτωλό πάθος μοιάζει πολλές φορές με δένδρο, που ριζωσε βαθιά και φαίνεται δύσκολο να ξεριζωθεί. Είδες τι έκαναν οι υλοτόμοι στην παλαιά εποχή; Με τσεκούρι έκοβαν το δένδρο. Φαντάσου δένδρο ριζωμένο, με μεγάλο κορμό. Ο υλοτόμος το κτυπά με μια τσεκουριά. Δεν πέφτει ασφαλώς με την πρώτη τσεκουριά. Το κτυπά με δεύτερη, με τρίτη, με δέκατη... Κάποτε το δένδρο λυγίζει και πέφτει.

Έτσι είναι και το αμαρτωλό πάθος. Μπορεί με την πρώτη τσεκουριά να μην πέσει. Συνέχισε με την διαρκή μετάνοια να κτυπάς το πάθος. Να είσαι σίγουρος πως κάποια μέρα θα πέσει το πάθος, θ' απαλλαγείς από την αμαρτία που χρόνια σε βασάνιζε· έτσι λέει ο ιερός Χρυσόστομος.

«Μετανοώ, αλλά ντρέπομαι να ομολογήσω τ' αμαρτημάτά μου. Είναι τόσα πολλά, ώστε ντρέπομαι να τα παρουσιάσω στον εξομολόγο κληρικό».

Η ντροπή πρέπει να υπάρχει, αλλά πριν, όχι μετά την αμαρτία. Να ντρεπόμαστε να διαπράξουμε το κακό, να μη ντρεπόμαστε να ομολογήσουμε το κακό. Η μετάνοια εκφράζεται σαν ομολογία των αμαρτημάτων, σαν εξαγόρευση.

Μη ντρέπεσαι να πεις τις αμαρτίες σου. Κάποτε θα γίνει η αποκάλυψη των αμαρτημάτων μας. Ή θα τις αποκαλύψουμε εμείς, μόνοι μας, μπροστά σ' ένα πρόσωπο, στον πνευματικό, ή θα τις αποκαλύψει ο Θεός την ημέρα εκείνη μπροστά σ' όλους τους αγγέλους και τους ανθρώπους. Αν προλάβουμε πρώτοι να κατηγορήσουμε τον εαυτό μας με τη μετάνοια, εξαλείφονται όλες οι αμαρτίες μας και αθωνόμαστε.

«Είμαι τόσο πολύ αμαρτωλός, που αμφιβάλλω για τη σωτηρία μου...»

Αδελφέ μου συναμαρτωλέ! Ο Παράδεισος δεν είναι για τους αναμάρτητους. Είναι για τους αμαρτωλούς. Ο Παράδεισος είναι γεμάτος από αμαρτωλούς που μετανόησαν. Είναι και για μας ανοικτός ο Παράδεισος. Αρκεί να κάνουμε το πρώτο βήμα εμείς· το βήμα της μετάνοιας. Τότε σπεύδει ο Θεάνθρωπος Κύριος να κάνει δέκα βήματα για να μας αγκαλιάσει· είναι τα βήματα του ελέους και της συγγνώμης.

Με πόνο θερμής προσευχής ας πούμε:

Κύριε Ιησού Χριστέ, δώρισέ μας αληθινή, δακρύβρεκτη μετάνοια. Εσύ μας έμεινες μοναδική Ελπίδα σωτηρίας. Είσαι η Αλήθεια μέσα σε τόσα ψέ-

ματα. Είσαι η Χαρά μας μέσα σε τόσες θλίψεις. Είσαι η Λύτρωσή μας μέσα σε τόση αμαρτία. Είσαι η Ειρήνη μέσα σ' ένα κόσμο τόσο ταραγμένο.

Δόξα τη μακροθυμία και τη ανοχή σου, Κύριε. Αμήν.

Από το βιβλίο: Γέροντος Εφραίμ Φιλοθεΐτου, Ελπιδοφόρες διδαχές με πατρικές οδηγίες. Εκδόσεις «Ορθόδοξος Κυψέλη».

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>